

13 Νοεμβρίου, 1991

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΑ 146 & 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΔΙΑ ΤΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 177/90).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊστάμενου —
Ένα από τα σημαντικότερα κριτήρια που λαμβάνει υπόψη της η
Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Δεν μπορεί να παραγνωρισθεί
χωρίς ειδική αιτιολογία.

5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Τρία θεσμικά κριτήρια που
λαμβάνονται υπόψη είναι η αξία, τα προσόντα και η αρχαιότητα
— Η αξία πρέπει να έχει τη μεγαλύτερη βαρύτητα — Η αρχαιότη-
τα από μόνη της δεν δίνει το προβάδισμα για σκοπούς προαγωγής.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη υπεροχή — Το βάρος
απόδειξης έκδηλης υπεροχής έχει ο αιτητής και όχι το διορίζον όρ-
γανο — Έννοια της έκδηλης υπεροχής.

15 Ο αιτητής με την προσφυγή του αυτή προσέβαλε τη νομιμότητα
της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία
προήγαγε τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Διοικητικού Λειτουργ-
γού Α', Γενικό Διοικητικό Προσωπικό αναδρομικά από 15.7.87.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, απο-
φάσισε ότι:

20 (1) Οι συστάσεις του Διευθυντή αποτελούν ένα από τα σημαντι-
κότερα κριτήρια, τα οποία βαρύνουν κατά τη λήψη της απόφασης
από την Επιτροπή, για το λόγο ότι ο Προϊστάμενος ενός Τμήμα-
τος βρίσκεται σε μοναδική θέση να εκτιμά τις ανάγκες της υπό
πλήρωση θέσης και την καταλληλότητα των υποψηφίων για εκτέ-
λεση των καθηκόντων της θέσης αυτής.

25 (2) Σχετικά με τη βαρύτητα, η οποία θα πρέπει να αποδίδεται
από την Επιτροπή όσον αφορά το κριτήριο της αξίας, η πρόνοια
του Νόμου 33/67, άρθρο 44(2), δεν αποδίδει σε οποιοδήποτε από

τα τρία θεσμικά κριτήρια - αξία, προσόντα και αρχαιότητα - μεγαλύτερη σπουδαιότητα έναντι των υπολοίπων δύο, η θέση όμως αυτή δεν είναι αντίθετη με την άποψη ότι "η αξία πρέπει να έχει τη μεγαλύτερη βαρύτητα".

(3) Όσον αφορά τον ισχυρισμό πως η Επιτροπή παραγνώρισε την πασιφανή αρχαιότητα του αιτητή έναντι των ενδιαφερομένων μερών, κρίνω ότι η αρχαιότητα του αιτητή, η οποία ανάγεται στην ημερομηνία πρώτου διορισμού του στην υπηρεσία (1969-1970), ανήκει στο μακρινό παρελθόν και είναι χωρίς ουσιαστική σημασία. Η αρχαιότητα από μόνη της δεν δίνει το προβάδισμα για σκοπούς προαγωγής. 5 10

(4) Όταν ένα διοικητικό όργανο επιλέγει ένα υποψήφιο σε σύγκριση με άλλους υποψήφιους, δεν είναι υποχρεωμένο να αποδείξει ότι ο επιλεγείς ήταν έκδηλα υπέρτερος των άλλων υποψηφίων. Το βάρος απόδειξης έκδηλης υπεροχής βρίσκεται στους ώμους του αιτητή, ο οποίος θα πρέπει να την αποδείξει για να θεωρηθεί ότι το διορίζον όργανο υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής του ευχέρειας και έτσι να δικαιολογείται η επέμβαση του Δικαστηρίου. 15

Η υπεροχή πρέπει να είναι τέτοιας φύσης που να βγαίνει από κάθε άποψη από το συνδυασμένο αποτέλεσμα της αξίας, προσόντων και αρχαιότητα των προσώπων που συναγωνίζονται για προαγωγή με άλλες λέξεις, πρέπει να βγαίνει ως αναντίρρητο γεγονός, τόσο πειστικό που να εντυπωσιάζει κάποιον από την πρώτη ματιά. 20

Επειδή με τη φράση "έκδηλη υπεροχή" εννοείται η υπεροχή ενός προσώπου, για να ευσταθήσει ισχυρισμός αυτού του είδους, πρέπει να είναι αυταπόδεικτος και προφανής από την εξέταση των φακέλων των υποψηφίων. Ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή με την πιο πάνω έννοια έναντι των ενδιαφερομένων μερών. 25 30

Προσφυγή απορρίπτεται με £75 έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Republic v. Haris (1985) 3 CLR 106.

Sekkides v. Republic (1987) 3 CLR 744.

Karagiorgis v. CBC (1985) 3 CLR 379.

35

Petrides & Others v. Republic (1987) 3 CLR 1166.

Μουρτζής ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Προσφυγή Αρ. 955/88 ημερ. 4.7.89).

Δημοκρατία ν. Παπαμιχαήλ (ΑΕ 745, ημερ. 12.4.89).

Σταύρου ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Προσφυγή Αρ. 104/87 40

4 Α.Α.Δ. Οικονομίδης ν. Δημοκρατίας

ημερ. 22.5.89)·

Republic v. Roussos (1987) 3 CLR 1217·

Georghiou & Others v. Republic (1988) 3 CLR 678·

5 *Οικονόμου και άλλοι ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές Αρ. 128/89 και 274/89, ημερ. 7.11.90)·*

Γεωργίου ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές Αρ. 1040/87 και 46/88 ημερ. 12.12.90)·

Menelaou v. Republic (1969) 3 CLR 36·

Partellides v. Republic (1969) 3 CLR 486·

10 *Stephanou v. Republic (1986) 3 CLR 779·*

Aristodemou v. Republic (1986) 3 CLR 434·

Michael (No. 1) v. Republic (1975) 3 CLR 136·

Georghiou v. Republic (1976) 3 CLR 74·

Evgeniou v. Republic (1979) 3 CLR 239·

15 *Christou v. Republic (1980) 3 CLR 437·*

Στυλιανού ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 915/88, ημερ. 15.9.89)·

HadjiSavva v. Republic (1982) 3 CLR 76·

HadjiIoannou v. Republic (1983) 3 CLR 1041·

Lewis ν. Δημοκρατίας (ΑΕ 522, ημερ. 30.5.89)·

20 *Maratheftou & Others v. Republic (1982) 3 CLR 1088·*

Χατζηδάς ν. Δημοκρατίας (ΑΕ 606, ημερ. 19.5.89)·

Louca v. Republic and Another (ΑΕ 777 & 780, ημερ. 16.6.89)·

Μιλτιάδους κ.α. ν. Δημοκρατίας (ΑΕ 789, 790, 791, ημερ. 30.5.89).

Προσφυγή.

25 Προσφυγή εναντίον απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προήγαγαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη μόνιμη θέση Διοικητικού Λειτουργού Α' αντί του αιτητή.

Α. Θεοφίλου, για τον αιτητή.

Λ. Κουρσουμπά (κα.), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Κ. Ερωτοκρίτου, για το ενδιαφερόμενο μέρος 2.

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής, με την παρούσα προσφυγή, ζητά δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, η "Επιτροπή", ημερ. 8.11.89, η οποία δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερ. 22.12.89 και με την οποία προήγαγε τα ενδιαφερόμενα μέρη Κυπριανό Ματθαίου και Ελπινίκη Κουτουρούση στη μόνιμη θέση Διοικητικού Λειτουργού Α', Γενικό Διοικητικό Προσωπικό, αναδρομικά από 15.12.87, είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.

Η Επιτροπή σε συνεδρίαση της με ημερομηνία 10.12.87, πλήρωσε επτά κενές μόνιμες θέσεις Διοικητικού Λειτουργού Α', Γενικό Διοικητικό Προσωπικό, από 15.12.87. Κατά τη συνεδρίαση αυτή ήταν παρών και ο Διευθυντής της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, κ. Ανδρέας Κουφτερός, ο οποίος σύστησε για τις επτά θέσεις εννέα υποψήφιους, μεταξύ των οποίων και τα ενδιαφερόμενα μέρη, όχι όμως τον αιτητή (Τεκμήριο Χ στη γραπτή αγόρευση της καθ' ης η αίτηση). Αντίγραφο των πρακτικών της Επιτροπής ημερ. 24.11.87, κατά την οποία έγινε η κατάθεση της έκθεσης της Τμηματικής, αντίγραφο της έκθεσης της Τμηματικής και αντίγραφο του καταλόγου των υποψηφίων, επισυνάφθηκαν σαν Παράρτημα 1 στην ένσταση.

Στις 12.4.89, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με απόφαση της, αποδέχτηκε την Αναθεωρητική Έφεση 745, εναντίον της πρωτόδικης ακυρωτικής απόφασης του Δικαστηρίου στην προσφυγή Αρ. 328/86 (Πέτρος Παπαμιχαήλ ν. Δημοκρατίας), σε ότι αφορούσε την από 1.3.86 προαγωγή των Θεοφανίδη και Μακρίδη στη μόνιμη θέση

5 Διοικητικού Λειτουργού Α', Γενικό Διοικητικό Προσωπικό και η Επιτροπή σε συνεδρίαση της ημερ. 17.4.89, αποφάσισε να ειδοποιηθούν οι Θεοφανίδης και Μακρίδης ότι αποκαθίσταντο στη θέση Διοικητικού Λειτουργού Α' από 1.3.86.

Μετά την αποκατάσταση των πιο πάνω υπαλλήλων, δύο από τις επτά θέσεις που πληρώθηκαν από 15.12.87, παρέμειναν κενές.

10 Στη συνεδρίαση της με ημερομηνία 9.11.89 (Παράρτημα 2), η Επιτροπή ασχολήθηκε με το θέμα της επανεξέτασης της πλήρωσης των δυο θέσεων. Υποψήφιοι ήταν οι 24 από τους αρχικά 31 υποψήφιους, δεδομένου ότι η προαγωγή των πέντε από αυτούς παρέμεινε άθικτη, ενώ οι προαναφερθέντες Θεοφανίδης και Μακρίδης, είχαν αποκατα-
15 σταθεί στη θέση Διοικητικού Λειτουργού Α' από 1.3.86. Μεταξύ των 24 υποψηφίων περιλαμβάνονταν τόσο ο αιτητής όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη (Παράρτημα 3).

20 Η Επιτροπή προχώρησε στην αξιολόγηση και σύγκριση των 24 υποψηφίων με βάση το πραγματικό και νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο. Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης της θέσης, καθώς και τους προσωπικούς φακέλους και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων, έλαβε υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής και τις κρίσεις και συστάσεις
25 του Διευθυντή και κατέγραψε στα πρακτικά τη βαθμολογία των υποψηφίων υπαλλήλων με βάση τις εμπιστευτικές τους εκθέσεις των πέντε τελευταίων ετών πριν από τον ουσιώδη χρόνο.

30 Η εκτίμηση της απόδοσης του αιτητή και των ενδιαφερομένων μερών κατά τα έτη αυτά παρουσίαζε την ακόλουθη εικόνα:

Αιτητής:

Οικονομίδης Ελευθέριος: 1982 "Ε" (9-3-0)

1983 "Ε" (11-1-0)

1984 "Λ.Κ." (5.7.0)

1985 "Ε" (12-0-0)

1986 "Ε" (9-3-0)

Ενδιαφερόμενα μέρη: 5

Ματθαίου Κυπριανός 1982 "Ε" (12-0-0)

1983 "Ε" (12-0-0)

1984 "Ε" (12-0-0)

1985 "Ε" (12-0-0)

1986 "Ε" (12-0-0) 10

Κουτουρούσιη Ελπινίκη: 1982 "Ε" (12-0-0)

1983 "Ε" (12-0-0)

1984 "Ε" (12-0-0)

1985 "Ε" (12-0-0)

1986 "Ε" (12-0-0) 15

Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων, καθώς και την αρχαιότητά τους, με βάση τον ενώπιον της κατάλογο των υποψηφίων.

Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ουσιώδη στοιχεία, έκρινε, με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολο τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα), ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη Κουτουρούσιη Ελπινίκη και Ματθαίου Κυπριανός, που είχαν συστηθεί και από το Διευθυντή, υπερείχαν με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά 20

τον ουσιώδη χρόνο, των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προαγάγει σαν τους πιο κατάλληλους στη μόνιμη θέση Διοικητικού Λειτουργού Α', Γενικό Διοικητικό Προσωπικό, αναδρομικά από 15.12.87.

- 5 Το κύριο επιχείρημα, το οποίο εγέρθηκε από το δικηγόρο του αιτητή, εναντίον της νομιμότητας της επίδικης απόφασης, ήταν ότι, ενώ ο αιτητής στο κριτήριο "αξία" ήταν περίπου ισάξιος με τα ενδιαφερόμενα μέρη και ενώ κατείχε όλα τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας
- 10 προσόντα, η κατά 20 περίπου μήνες υπεροχή του σε αρχαιότητα έναντι των ενδιαφερομένων μερών, που τον καθιστούσε έκδηλα υπέρτερο, σύμφωνα με τις νομολογιακές αρχές, παραγνωρίστηκε από την Επιτροπή.

Περαιτέρω, ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε πως η

15 επίδικη απόφαση πάσχει και θα πρέπει ν' ακυρωθεί λόγω έλλειψης της δέουσας έρευνας και λόγω έλλειψης επαρκούς αιτιολογίας.

Από τις εμπιστευτικές εκθέσεις αιτητή και ενδιαφερομένων μερών είναι φανερό πως ο αιτητής δεν υπερείχε

20 των ενδιαφερομένων μερών σε βαθμολογία, ενώ η υπέρ των ενδιαφερομένων μερών σύσταση του Διευθυντή, αποτέλεσε στοιχείο κρίσης προσδιοριστικό και επαυξητικό της αξίας τους, που δεν θα μπορούσε να παραγνωρισθεί από την Επιτροπή χωρίς ειδική αιτιολογία.

- 25 Έχει επανειλημμένα νομολογηθεί ότι οι συστάσεις του Διευθυντή αποτελούν ένα από τα σημαντικότερα κριτήρια, τα οποία βαρύνουν κατά τη λήψη της απόφασης από την Επιτροπή, για το λόγο ότι ο Προϊστάμενος ενός Τμήματος βρίσκεται σε μοναδική θέση να εκτιμά τις ανάγκες
- 30 της υπό πλήρωση θέσης και την καταλληλότητα των υποψηφίων για εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης αυτής. (Βλ., μεταξύ άλλων, *R. v. Haris* (1985) 3 CLR 106, 110-111, *Sekkides v. R.* (1987) 3 CLR 744, 747, *Karagiorgis v. C.B.C.* (1985) 3 CLR 379, 388, *Petrides & Others v. R.* (1987) 3
- 35 CLR 1166, *Μάριος Μουρτζής ν. ΕΔΥ*, Υπ. Αρ. 955/88, ημερ. 4.7.89, *Δημοκρατία ν. Πέτρου Παπαμχαήλ*, Α.Ε.

745, ημερ. 12.4.89, Έλενα Σταύρου ν. ΕΔΥ, Υπόθ. Αρ. 104/87, ημερ. 22.5.89, που δεν έχουν ακόμη δημοσιευτεί επίσημα).

Σχετικά με τη βαρύτητα, η οποία θα πρέπει να αποδίδεται από την Επιτροπή όσον αφορά το κριτήριο της αξίας, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην πρόσφατη απόφαση της στην υπόθεση *R. v. Roussos* (1987) 3 CLR 1217, αποφάνθηκε ότι η πρόνοια του Νόμου 33/67, άρθρο 44(2), δεν αποδίδει σε οποιοδήποτε από τα τρία θεσμικά κριτήρια - αξία, προσόντα και αρχαιότητα - μεγαλύτερη σπουδαιότητα έναντι των υπολοίπων δυο, η θέση όμως αυτή δεν είναι αντίθετη με την άποψη ότι "η αξία πρέπει να έχει τη μεγαλύτερη βαρύτητα". Για το ίδιο θέμα βλέπε, επίσης, την υπόθεση *R. v. Haris* (1985) 3 CLR 106, όπου στη σελίδα 110 η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποφάσισε ότι:

"The claim of officers to promotion should be considered on the basis of merit, qualifications and seniority. Merit should carry the most weight because the functions of a public office are better performed in the general interests of the public by a public officer better in merit than seniority or qualifications - (*Menelaou v. The Republic* (1969) 3 CLR 36, at p. 41).

The recommendations of a Head of a Department were always considered a most vital consideration not lightly to be disregarded."

Όσον αφορά τον ισχυρισμό πως η Επιτροπή παραγνώρισε την πασιφανή αρχαιότητα του αιτητή έναντι των ενδιαφερομένων μερών, κρίνω ότι η αρχαιότητα του αιτητή, η οποία ανάγεται στην ημερομηνία πρώτου διορισμού του στην υπηρεσία (1969-1970), ανήκει στο μακρινό παρελθόν και είναι χωρίς ουσιαστική σημασία. (Βλ. για το θέμα τούτο, *Andreas Georghiou & Others v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 678, *Οικονόμου κ.α. ν. Δημοκρατίας*, Υπόθ. Αρ. 128/89 & 274/89, ημερ. 7.11.90, *Ανδρόνικος Γεωργίου ν. ΕΔΥ*, Υπόθ. Αρ. 1040/87 & 46/88, ημερ.

12.12.90).

- Είναι, επίσης, εδραιωμένη νομολογιακή αρχή ότι η αρχαιότητα από μόνη της δεν δίνει το προβάδισμα για σκοπούς προαγωγής. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Menelaou v. R.* (1969) 3 CLR 36, 41, *Partellides v. R.* (1969) 3 CLR 486, *Stephanou v. R.* (1986) 3 CLR 779, 788, *Aristodemou v. R.* (1986) 3 CLR 434, 443).

- Η βαθμολογία των ενδιαφερομένων μερών, καθ' όλη τη διάρκεια των ετών 1982-1986, ήταν συνεχώς εξαιρετη. Η βαθμολογία του αιτητή ήταν επίσης εξαιρετη, εκτός από το 1984, όπου αυτός είχε βαθμολογηθεί με "Λίαν Καλώς". Τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν επιπλέον υπέρ τους τη σύσταση του προϊσταμένου του Τμήματος, ένα στοιχείο προσδιοριστικό και επαυξητικό της αξίας τους.

- 15 Στο κριτήριο προσόντα, αιτητής και ενδιαφερόμενα μέρη ήταν περίπου ίσοι.

- Όταν ένα διοικητικό όργανο επιλέγει ένα υποψήφιο σε σύγκριση με άλλους υποψηφίους, δεν είναι υποχρεωμένο να αποδείξει ότι ο επιλεγείς ήταν έκδηλα υπέρτερος των άλλων υποψηφίων. Το βάρος απόδειξης έκδηλης υπεροχής βρίσκεται στους ώμους του αιτητή, ο οποίος θα πρέπει να την αποδείξει για να θεωρηθεί ότι το διορίζον όργανο υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής του ευχέρειας και έτσι να δικαιολογείται η επέμβαση του Δικαστηρίου. (Βλ. μεταξύ άλλων, *Niki Michael (No.1) v. Republic* (1975) 3 CLR 136, *Odysseas Georghiou v. R.* (1976) 3 CLR 74, *Evgeniou v. Republic* (1979) 3 CLR 239, *Christou v. R.* (1980) 3 CLR 437, 444, *Ανδρέας Στυλιανού ν ΕΔΥ*, Υπ. Αρ. 915/88, ημερ. 15.9.89).

- 30 Έχω εξετάσει με προσοχή τα επιχειρήματα του δικηγόρου του αιτητή σε συνάρτηση με όλα τα στοιχεία του φακέλου της διοίκησης που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου και έχω καταλήξει ότι ο αιτητής δεν έχει αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών, με το
35 νόημα που έχει αποδοθεί στον όρο στην υπόθεση

HadjiSavva v. R. (1982) 3 CLR 76, στη σελ. 78 και που έχει ως εξής, σε μετάφραση:

"Η υπεροχή πρέπει να είναι τέτοιας φύσης που να βγαίνει από κάθε άποψη από το συνδυασμένο αποτέλεσμα της αξίας, προσόντων και αρχαιότητα των προσώπων που συναγωνίζονται για προαγωγή με άλλες λέξεις, πρέπει να βγαίνει ως αναντίρρητο γεγονός, τόσο πειστικό που να εντυπωσιάζει κάποιιο από την πρώτη ματιά.

Επειδή με τη φράση ' έκδηλη υπεροχή' εννοείται η υπεροχή ενός προσώπου, για να ευσταθήσει ισχυρισμός αυτού του είδους, πρέπει να είναι αυταπόδεικτος και προφανής από την εξέταση των φακέλλων των υποψηφίων."

(Βλ. επίσης, *HadjiIoannou v. R.* (1983) 3 CLR 1041, 1046, *Μάριος Μούρτζης v. ΕΔΥ*, Υπ. Αρ. 955/88, ημερ. 4.7.89, που δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί επίσημα και *Rolis Lewis v. Δημοκρατίας*, Α.Ε. 522, ημερ. 30.5.89, όπου τονίστηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου ότι "η υπεροχή τεκμηριώνεται ως έκδηλη όταν μετά από συνεκτίμηση όλων των σχετικών στοιχείων και σύγκριση μεταξύ του αιτητή και του ενδιαφερόμενου, η υπεροχή του αιτητή είναι αντικειμενικά αναντίλεκτη και αυταπόδεικτη").

Όπως συνάγεται και από τα πρακτικά της συνεδρίασής της με ημερ. 9.11.89, η Επιτροπή διερεύνησε η ίδια όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, κατέγραψε στα πρακτικά της τη βαθμολογία με βάση τις εμπιστευτικές εκθέσεις 24 υποψηφίων, μεταξύ των οποίων του αιτητή και των ενδιαφερομένων μερών και γενικά συνεκτίμησε όλα τα νόμιμα κριτήρια, προτού καταλήξει. Δεν υπάρχει οποιοσδήποτε νομολογιακός κανόνας ή αρχή ότι η απευθείας σύγκριση της αξίας των υποψηφίων είναι απαραίτητη προϋπόθεση για έγκυρη διοικητική πράξη. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Maratheftou & Others v. R* (1982) 3 CLR 1088, 1096, *Χατζηδάς v. Δημοκρατίας*, Α.Ε. 606, ημερ. 19.5.89, *Louca v.*

- PSC & Another, A.E. 777 & 780*, ημερ. 16.6.89, *Μιλτιάδους κ.α. ν. Δημοκρατίας A.E. 789, 790 και 791*, ημερ. 30.5.89). Συνεπώς, ο ισχυρισμός πως η Επιτροπή παράλειψε να προβεί σε απευθείας σύγκριση του αιτητή και των ενδιαφερομένων μερών, δεν ευσταθεί.

- 5 Σύμφωνα με τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, κρίνω ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν δεόντως αιτιολογημένη, εύλογα επιτρεπτή για την Επιτροπή, λήφθηκε μετά από τη διεξαγωγή της δέουσας έρευνας και
- 10 μέσα στα νόμιμα πλαίσια άσκησης της διακριτικής εξουσίας του διορίζοντος οργάνου, λαμβανομένου ιδιαίτερα υπόψη του γεγονότος ότι τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα έτυχαν της σύστασης του προϊσταμένου του Τμήματος, ενώ ο αιτητής όχι.

- 15 Πέραν αυτών, ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, καταλήγω ότι, ήταν εύλογο για την Επιτροπή να προτιμήσει τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί αυτού.

- 20 Η προσφυγή απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Ο αιτητής να πληρώσει £75.- έξοδα.

*Προσφυγή απορρίπτεται.
£75.- έξοδα εναντίον του αιτητή.*